

Bài báo tổng quan

TỔNG QUAN NGHIÊN CỨU VỀ NỘI DUNG GIÁO DỤC CỦA ĐỊA PHƯƠNG

Trần Minh Thùy^{1}, Nguyễn Đắc Thanh²*

¹Trường Trung học phổ thông Nguyễn Văn Cừ, xã Bà Điểm, Thành phố Hồ Chí Minh, Việt Nam

²Trường Đại học Sư phạm Thành phố Hồ Chí Minh, Việt Nam

*Tác giả liên hệ: Nguyễn Đắc Thanh – Email: thanhnd@hcmue.edu.vn

Ngày nhận bài: 25-4-2026; Ngày nhận bài sửa: 30-6-2026; Ngày duyệt đăng: 19-7-2026

TÓM TẮT

Bài viết sử dụng phương pháp nghiên cứu định tính kết hợp với phân tích, tổng hợp các quan điểm về nội dung giáo dục của địa phương trên cả phương diện lý luận và thực tiễn nhằm cung cấp một cách nhìn khách quan về tình hình nghiên cứu và thực hiện nội dung giáo dục của địa phương. Kết quả nghiên cứu cho thấy bên cạnh những thành tựu trong việc thực hiện nội dung giáo dục của địa phương vẫn còn tồn tại những hạn chế và những khoảng trống trong các nghiên cứu, như: Phát triển đội ngũ giáo viên giảng dạy nội dung giáo dục của địa phương; Kiểm tra đánh giá nội dung giáo dục của địa phương cho học sinh; Phương pháp và hình thức tổ chức nội dung giáo dục của địa phương; Quản lý nội dung giáo dục của địa phương theo một mô hình quản lý cụ thể. Đây chính là cơ sở để các nhà khoa học tiếp tục nghiên cứu về nội dung giáo dục của địa phương, nhằm góp phần nâng cao chất lượng giáo dục.

Từ khóa: giáo dục; giáo dục địa phương; nội dung giáo dục của địa phương

1. Đặt vấn đề

Trong những năm gần đây, vấn đề nội dung giáo dục của địa phương đặc biệt thu hút sự quan tâm của nhiều nhà nghiên cứu trong và ngoài nước. Các công trình nghiên cứu đã đề cập đến nhiều khía cạnh như phát triển chương trình giáo dục địa phương (Adhikari & Kunwar, 2023; Gyawali, 2023), vai trò của nhà trường và cộng đồng trong việc phát huy giá trị văn hóa và tri thức bản địa trong giáo dục (DePetrìs & Eames, 2017). Bên cạnh đó, một số nghiên cứu tại Việt Nam cũng bước đầu xem xét thực trạng triển khai và quản lý hoạt động giáo dục địa phương trong các cơ sở giáo dục phổ thông (Phạm, 2020; Nguyễn & Hồ, 2024). Bài viết tập trung nghiên cứu tổng quan về nội dung giáo dục của địa phương trên cả phương diện lý luận và thực tiễn nhằm cung cấp một cách nhìn khách quan về tình hình nghiên cứu và thực hiện nội dung giáo dục của địa phương để làm cơ sở cho các nhà nghiên

Cite this article as: Tran, M. T., & Nguyen, D. T. (2026). Overview of research on local educational content. *Ho Chi Minh City University of Education Journal of Science*, 23(7), 1760-1771. [https://doi.org/10.54607/hcmue.js.23.7.5774\(2026\)](https://doi.org/10.54607/hcmue.js.23.7.5774(2026))

cứu tiếp tục nghiên cứu về nội dung giáo dục của địa phương, góp phần nâng cao chất lượng giáo dục.

2. Phương pháp nghiên cứu

Phương pháp định tính được sử dụng để tập trung vào nghiên cứu các khía cạnh của nội dung giáo dục của địa phương. Nghiên cứu này dựa trên việc thu thập các công trình nghiên cứu khoa học đã được công bố có liên quan đến nội dung giáo dục của địa phương. Các tài liệu tham khảo từ những năm gần đây có liên quan đến nội dung giáo dục của địa phương được chọn lọc kỹ để làm tăng chất lượng của bài báo. Việc phân tích và tổng hợp các dữ liệu về nội dung giáo dục của địa phương để làm rõ những thành tố của nội dung giáo dục của địa phương, đồng thời cũng xác định thành tựu và hạn chế trong việc thực hiện nội dung giáo dục của địa phương.

3. Nội dung nghiên cứu

3.1. Tổng quan nghiên cứu về mục tiêu của nội dung giáo dục của địa phương

Nhiều nghiên cứu đã khẳng định mục tiêu cốt lõi của nội dung giáo dục của địa phương là trang bị cho học sinh những hiểu biết về nơi sinh sống (Ministry of Education and Training, 2018; Adhikari & Kunwar, 2023), bồi dưỡng cho học sinh tình yêu quê hương (Ministry of Education and Training, 2018), ý thức tìm hiểu và vận dụng những điều đã học để góp phần giải quyết những vấn đề của quê hương (Ministry of Education and Training, 2018). Tuy nhiên, một số nghiên cứu gần đây cũng chỉ ra những hạn chế nhất định. Nghiên cứu của Thạch và Tran (2025) đã nêu lên một thực tế rằng hoạt động dạy học nội dung giáo dục địa phương vẫn còn thiên về các mục tiêu mang tính truyền thống, trong khi đó việc phát triển năng lực ứng dụng thực tiễn cho học sinh chưa được chú trọng đúng mức.

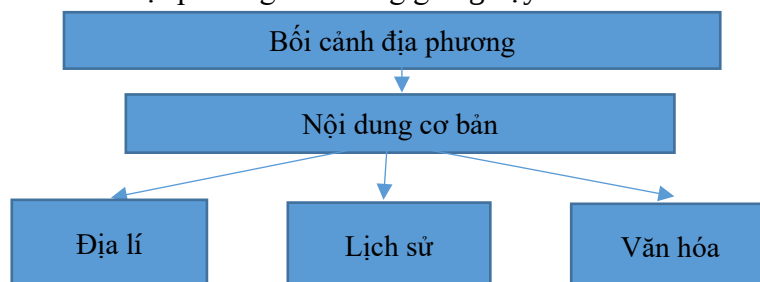
3.2. Tổng quan nghiên cứu về nội dung của nội dung giáo dục của địa phương

Nội dung của nội dung giáo dục của địa phương được hình thành và phát triển từ một số thuyết và quan điểm. Quan điểm giáo dục dựa trên cộng đồng ra đời với nền tảng là giáo dục phải gắn với sự phát triển của cộng đồng, đồng thời giáo dục phải có sự tham gia của cộng đồng trong hoạt động giáo dục (Uemura, 1999). Quan điểm giáo dục dựa trên địa điểm phát triển mạnh với một số nghiên cứu của Smith (2002) và Sobel (2004). Một trong những điểm mạnh chính của giáo dục dựa trên địa điểm là giúp học sinh có khả năng thích ứng với những đặc điểm riêng biệt của từng địa điểm, giúp học sinh khắc phục được sự tách rời giữa nhà trường và môi trường sống của các em. Quan điểm giáo dục vì sự phát triển bền vững cũng sớm ra đời với ba trụ cột chính: kinh tế, xã hội và môi trường phát triển hài hòa, giúp cho xã hội phát triển và duy trì được sự ổn định (Unesco, 2017). Thuyết kiến tạo là một mô hình rất mạnh mẽ cũng được đưa vào giáo dục để giải thích sự hình thành tri thức trong thế giới và thúc đẩy học tập tốt hơn (Shah, 2019). Một số quan điểm đó đã được nghiên cứu và đưa vào thực hiện ở nhiều nơi làm cho nội dung giáo dục của địa phương ngày càng phong phú. Bài báo đã được chọn lựa các nghiên cứu, tài liệu gần đây như để làm rõ các đặc trưng của nội dung giáo dục của địa phương.

Bảng 1. Một số nghiên cứu đặc trưng về nội dung giáo dục của địa phương

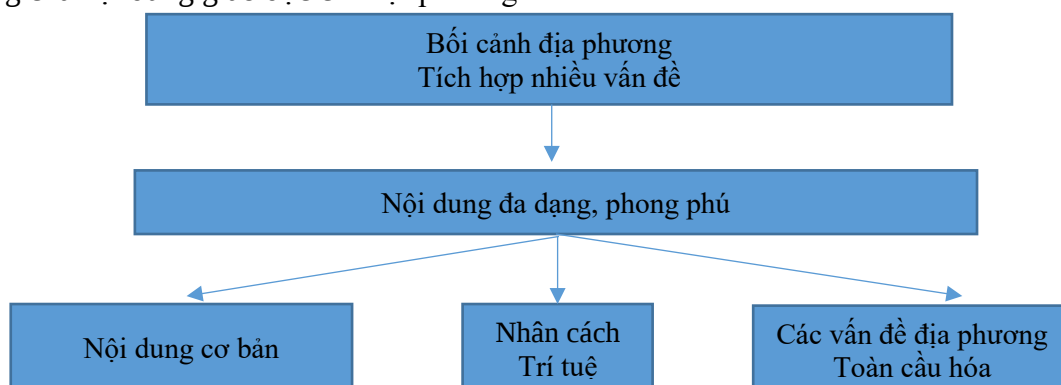
Năm	Quốc gia	Công trình nghiên cứu	Đặc trưng	Tác giả
2014	Trung Quốc	Giáo dục địa lí địa phương tại các trường trung học Quảng Châu	Nghiên cứu giảng dạy địa lí địa phương	Huang & Pan
2015	Anh	Xây dựng chương trình giảng dạy địa phương	Sử dụng bối cảnh địa phương (địa lí, lịch sử, văn hóa) làm phong phú trải nghiệm học tập	Evans & Savage
2015	Thổ Nhĩ Kỳ	Dạy lịch sử địa phương bằng mô hình môn xã hội học cho học sinh trung học cơ sở	Nâng cao nhận thức về lịch sử địa phương, gắn bó gần gũi với địa phương	Karadeniz
2018	Indonesia	Học tập giáo dục xã hội dựa trên tương lai địa phương trong bối cảnh toàn cầu	Học tập dựa trên trí tuệ địa phương	Ahmad
2019	Thổ Nhĩ Kỳ	Giáo dục đa văn hóa dựa trên giáo dục địa phương ở trường tiểu học	Giáo dục đa văn hóa hình thành nhân cách học sinh và cải thiện môi trường sống	Julianto & Subroto
2021	Indonesia	Giáo dục môi trường dựa trên các giá trị địa phương	Giáo dục môi trường dựa trên các vấn đề của địa phương	Hernawan et al.
2022	Indonesia	Lồng ghép văn hóa địa phương vào giảng dạy tiếng Anh cho học sinh trung học cơ sở ở Papua	Dạy học ngoại ngữ gắn với văn hóa địa phương	Romrome & Ena
2022	Việt Nam	Nghiên cứu xây dựng mô hình thực hiện nội dung giáo dục địa phương đáp ứng Chương trình giáo dục phổ thông 2018	Đề xuất định hướng xây dựng các mô hình triển khai nội dung giáo dục của địa phương với mục tiêu, phương pháp, hình thức, quy trình thực hiện cụ thể nhằm đáp ứng yêu cầu đổi mới Chương trình giáo dục phổ thông 2018	Ho & Nguyen
2023	Nepal	Tổng quan về khái niệm, nền tảng lí thuyết và cơ sở lí luận cho việc phát triển chương trình giảng dạy địa phương	Khẳng định rằng phát triển chương trình giảng dạy địa phương là một khía cạnh thiết yếu của nền giáo dục hiện đại	Adhikari & Kunwar
2024	Nepal	Chương trình giáo dục địa phương ở Nepal: Những vấn đề và thách thức trong phát triển và thực thi	Xác định các vấn đề và thách thức gặp phải trong việc phát triển và thực hiện chương trình giáo dục địa phương	Adhikari
2025	Việt Nam	Thực trạng hoạt động dạy học nội dung giáo dục địa phương ở các trường trung học phổ thông thuộc quận Ninh Kiều, thành phố Cần Thơ	Đề xuất đầu tư cơ sở vật chất, cơ chế khuyến khích, huy động các nguồn lực xã hội hóa.	Thach & Tran
2025	Việt Nam	Quản lí hoạt động thực hiện nội dung giáo dục địa phương theo hướng phát triển bền vững của tổ chức Liên hợp quốc tại Trường Quốc tế Anh – Việt, Hà Nội.	Định hướng phát triển bền vững trong giáo dục ở địa phương và mở rộng ra quy mô toàn cầu.	Nguyen

Ở giai đoạn đầu: Nội dung của nội dung giáo dục của địa phương tập trung vào bối cảnh địa phương và các nội dung này thường mang tính cơ bản như: địa lí địa phương, lịch sử địa phương, văn hóa địa phương. Việc giảng dạy các vấn đề về địa phương còn nhiều trở ngại (Aktekin, 2010). Các nhà nghiên cứu chủ yếu tập trung xây dựng chương trình giảng dạy để tích hợp bối cảnh địa phương vào trong giảng dạy.

Hình 1. Nội dung của nội dung giáo dục của địa phương ở giai đoạn đầu

Ở giai đoạn phát triển: Từ khoảng 2018 đến nay nội dung của nội dung giáo dục của địa phương có sự phát triển mạnh, không chỉ tập trung vào bối cảnh địa phương mà còn tích hợp nhiều vấn đề, có sự đa dạng, phong phú, tập trung vào phát triển nhân cách, trí tuệ, các vấn đề của địa phương trong xu thế toàn cầu hóa. Có nhiều nghiên cứu để xây dựng lí luận về nội dung của nội dung giáo dục của địa phương và khẳng định, nâng cao vai trò nội dung của nội dung giáo dục của địa phương. Điều này cho thấy bước thay đổi mạnh mẽ về nội dung của nội dung giáo dục của địa phương.

Hình 2. Nội dung của nội dung giáo dục của địa phương ở giai đoạn phát triển

Nhóm tác giả Adhikari và Kunwar (2023) cho rằng phát triển chương trình giảng dạy tại địa phương phải phù hợp với nhu cầu và bối cảnh riêng của một địa phương cụ thể, Gyawali (2023) nêu ra nhận định là chương trình giáo dục tại địa phương bao gồm giáo dục toàn diện về kĩ năng sống, giá trị và hệ thống kiến thức bản địa, còn Adhikari (2024) cho rằng chương trình giảng dạy địa phương là chương trình giảng dạy do người dân địa phương và các bên liên quan biên soạn bao gồm nhu cầu, vấn đề và môi trường của địa phương. Chương trình giáo dục địa phương (*local curriculum*), với các quan điểm từ Adhikari và Kunwar (2023), Gyawali (2023), Adhikari (2024), có thể thấy xu hướng nhấn mạnh vai trò

của bối cảnh, văn hóa, và sự tham gia của cộng đồng địa phương trong thiết kế chương trình giảng dạy hiện đại.

Nội dung của nội dung giáo dục của địa phương không chỉ kế thừa quan điểm giáo dục dựa trên địa điểm của Smith (2002) và Sobel (2004), mà còn cụ thể hóa bằng các chủ đề về lịch sử, địa lí, văn hóa, kinh tế, môi trường và truyền thống của từng tỉnh, thành (Ministry of Education and Training, 2019). Nghiên cứu của Thạch và Tran, 2025 cho thấy các nội dung của nội dung giáo dục của địa phương cần được xây dựng một cách có hệ thống, phản ánh tính đặc thù của địa phương đồng thời gắn kết chặt chẽ với thực tiễn của cuộc sống. Nguyen (2025) nghiên cứu nội dung giáo dục của địa phương dựa trên ba nguyên tắc chính của phát triển bền vững: kinh tế, xã hội, môi trường.

3.3. Tổng quan nghiên cứu về hình thức tổ chức nội dung giáo dục của địa phương

Theo tiếp cận giáo dục dựa trên địa điểm (place-based education), việc tổ chức các hoạt động học tập gắn với môi trường sống của học sinh giúp tăng cường ý nghĩa học tập, bồi dưỡng tình cảm gắn bó với quê hương, cộng đồng và nâng cao năng lực hành động xã hội của người học (Smith, 2002; Sobel, 2004).

Xét theo mục tiêu hoạt động, có thể phân loại các hình thức tổ chức nội dung giáo dục của địa phương thành bốn nhóm cơ bản. Thứ nhất là hình thức khám phá, góp phần phát triển năng lực nhận thức, tư duy phản biện và hình thành tình yêu quê hương, đất nước cho học sinh (Smith, 2002; Sobel, 2004). Thứ hai là hình thức thể nghiệm và tương tác, giúp học sinh học thông qua hành động và tương tác xã hội (Shah, 2019). Thứ ba là hình thức công hiến, giúp học sinh hình thành ý thức trách nhiệm xã hội và năng lực công dân (Uemura, 1999). Thứ tư là hình thức nghiên cứu, góp phần phát triển năng lực nghiên cứu, giải quyết vấn đề và tư duy sáng tạo (Nguyen et al., 2023).

Xét theo địa điểm tổ chức, các hình thức thực hiện nội dung giáo dục của địa phương bao gồm dạy học trên lớp và dạy học ngoài lớp. Ở hình thức dạy học trên lớp, giáo viên giữ vai trò chủ đạo trong việc tổ chức, quản lí, điều khiển và hướng dẫn học sinh thực hiện các nhiệm vụ học tập theo mục tiêu đã xác định. Trong khi đó, hình thức dạy học ngoài lớp tạo điều kiện cho học sinh mở rộng không gian học tập ra ngoài lớp học truyền thống, thông qua các hoạt động trải nghiệm tại bảo tàng, di tích lịch sử, làng nghề, doanh nghiệp hoặc cộng đồng địa phương, qua đó giúp người học gắn kết tri thức với thực tiễn đời sống (Tran et al., 2013).

Xét theo quy mô tổ chức, các hình thức thực hiện nội dung giáo dục của địa phương có thể được triển khai dưới dạng dạy học toàn lớp, dạy học theo nhóm và dạy học cá nhân. Hình thức dạy học toàn lớp cho phép giáo viên điều hành đồng thời hoạt động học tập của tất cả học sinh, nhằm rèn luyện kỹ năng chung và hoàn thành nhiệm vụ học tập tập thể (Tran et al., 2013). Hình thức dạy học theo nhóm tạo điều kiện cho học sinh hợp tác, trao đổi, hỗ trợ lẫn nhau trong quá trình chiếm lĩnh tri thức, phù hợp với quan điểm học tập hợp tác và phát triển năng lực xã hội (Widiantari & Widodo, 2019). Hình thức dạy học cá nhân cho phép mỗi học sinh

thực hiện nhiệm vụ học tập theo nhịp độ riêng, dưới sự hướng dẫn của giáo viên, nhằm đáp ứng sự khác biệt cá nhân và phát triển năng lực tự học (Tran et al., 2013).

Từ góc độ thực tiễn, nghiên cứu của Pham (2020) cho thấy việc tổ chức nội dung giáo dục của địa phương ở các trường phổ thông hiện nay được triển khai dưới nhiều hình thức như học theo lớp, theo nhóm dân tộc, theo vùng văn hóa hoặc theo sở thích của học sinh. Tuy nhiên, hình thức tổ chức theo lớp vẫn chiếm ưu thế, trong khi các hình thức tổ chức linh hoạt và trải nghiệm ngoài lớp học chưa được khai thác đầy đủ.

3.4. Tổng quan nghiên cứu về phương pháp tổ chức nội dung giáo dục của địa phương

Các nghiên cứu cho thấy phương pháp tổ chức nội dung giáo dục địa phương triển khai theo hướng đa dạng, linh hoạt (Pham, 2020), gắn với thực tiễn (DePetris & Eames, 2017). Điều này mang lại hiệu quả học tập và mức độ hứng thú của học sinh. Tuy nhiên, thực tiễn triển khai vẫn còn hạn chế khi một số nơi áp dụng phương pháp còn hình thức, chưa phát huy tính chủ động, sáng tạo của học sinh (Nguyen, 2025). Vì vậy, cần tiếp tục đổi mới phương pháp theo hướng hệ thống, tăng cường học tập trải nghiệm và mở rộng sự tham gia của cộng đồng trong giáo dục địa phương (Smith, 2002; Sobel, 2004).

3.5. Tổng quan nghiên cứu về đánh giá nội dung giáo dục của địa phương

Công tác kiểm tra, đánh giá đóng vai trò then chốt trong việc bảo đảm chất lượng và hiệu quả triển khai nội dung giáo dục của địa phương. Kiểm tra đánh giá nội dung giáo dục của địa phương không nên chỉ tập trung vào kiến thức nội dung mà cần chú trọng đánh giá năng lực vận dụng tri thức vào thực tiễn cộng đồng Adhikari và Kunwar (2023), đồng thời việc đánh giá cần linh hoạt, thích ứng với bối cảnh văn hóa, xã hội và phải dựa trên các tiêu chí rõ ràng, minh bạch nhằm bảo đảm tính công bằng và độ tin cậy, đánh giá phải gắn với thực tiễn địa phương và trải nghiệm sống của học sinh (Smith, 2002), vì vậy việc đánh giá còn cần phải nhằm điều chỉnh hoạt động dạy học.

Hoạt động kiểm tra, đánh giá nội dung giáo dục của địa phương về cơ bản được thực hiện theo các quy định hiện hành và có tác động tích cực đến sự phát triển kỹ năng của học sinh (Nguyen & Ho, 2024), hình thức đánh giá nội dung giáo dục của địa phương hiện nay tương đối linh hoạt, bao gồm đánh giá thông qua bài thu hoạch cá nhân hoặc theo lớp, kiểm tra ngắn hạn (15 phút) và đánh giá qua sản phẩm học tập của học sinh (Pham, 2020). Tuy nhiên, hoạt động kiểm tra, đánh giá trong dạy học nội dung giáo dục của địa phương vẫn còn nhiều khoảng cách giữa định hướng đổi mới và thực tiễn triển khai (Thach & Tran, 2025); công tác kiểm tra, đánh giá hoạt động giáo dục địa phương ở nhiều trường vẫn chưa được quan tâm đúng mức, việc đánh giá chủ yếu dựa trên sản phẩm học tập của học sinh và cảm nhận chủ quan của giáo viên, thiếu hệ thống tiêu chí cụ thể và công cụ đánh giá chuẩn hóa (Nguyen & Ho, 2024). Nhận định này tương đồng với kết quả nghiên cứu của Adhikari (2024), khi chỉ ra rằng một trong những thách thức lớn của chương trình địa phương là thiếu khung đánh giá thống nhất và thiếu năng lực chuyên môn của giáo viên trong việc xây dựng công cụ đánh giá phù hợp với đặc thù nội dung địa phương.

3.6. Tổng quan nghiên cứu về kinh nghiệm quốc tế

Trong những năm gần đây, xu hướng gắn kết nhà trường với cộng đồng trong việc triển khai các chương trình giáo dục địa phương đã thu hút được sự quan tâm của nhiều nhà nghiên cứu trong và ngoài nước. Nội dung giáo dục của địa phương theo hướng gắn kết cộng đồng là xu hướng tất yếu, vừa góp phần bảo tồn và phát huy giá trị văn hóa – lịch sử địa phương, vừa hỗ trợ học sinh phát triển năng lực công dân toàn cầu trên nền tảng bản sắc văn hóa dân tộc (Sobel, 2004).

Nhiều nghiên cứu cho thấy các quốc gia đã phát triển chương trình giáo dục địa phương (local curriculum) như một công cụ quan trọng để bảo tồn bản sắc văn hóa, thúc đẩy sự gắn kết cộng đồng và phát triển năng lực học sinh. Tại Nepal, Adhikari (2024) và Gyawali (2023) khẳng định việc xây dựng chương trình giáo dục địa phương giúp nâng cao tính sáng tạo và đổi mới ở bậc cơ sở, nhưng gặp khó khăn về năng lực đội ngũ và cơ chế phối hợp giữa các cấp quản lý. Ở Myanmar, Anui và Arphattananon (2021) ghi nhận việc tích hợp nội dung dân tộc thiểu số đã góp phần tăng tính đa dạng văn hóa và bình đẳng giáo dục. Nghiên cứu ở Thổ Nhĩ Kỳ của Aktekin (2010) cho thấy việc dạy lịch sử địa phương thông qua các mô hình xã hội học giúp học sinh phát triển tư duy phản biện và năng lực sử dụng nguồn tư liệu gốc. Tại Thái Lan, Jatuporn (2023) nhấn mạnh “giáo dục dựa vào địa phương” (place-based education) như một chính sách tái cấu trúc chương trình nhằm duy trì bản sắc Lanna-ness, đồng thời gắn giáo dục với phát triển kinh tế – xã hội. Ở Indonesia, Hernawan và cộng sự (2021) đã phát triển các mô hình giáo dục môi trường dựa trên tri thức bản địa cho học sinh. Kinh nghiệm quốc tế cũng cho thấy vai trò của cộng đồng và hợp tác nhà trường – địa phương là yếu tố quyết định (DePetrìs & Eames, 2017). Từ các kinh nghiệm trên có thể thấy, nội dung giáo dục của địa phương đang chuyển từ “truyền thụ kiến thức bản địa” sang “phát triển năng lực và bản sắc trong bối cảnh toàn cầu hóa” với sự hỗ trợ của công nghệ và cộng đồng. Điều này cũng cung cấp bài học cho Việt Nam trong việc hoàn thiện cơ chế biên soạn, tổ chức dạy học và bồi dưỡng giáo viên để triển khai hiệu quả nội dung giáo dục của địa phương theo Chương trình Giáo dục phổ thông 2018.

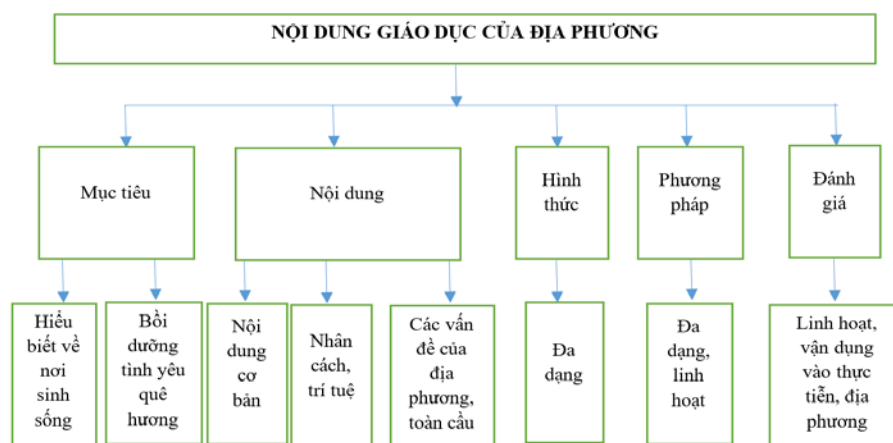
3.7. Đánh giá khái quát các nghiên cứu hiện có

3.7.1. Những vấn đề đã nghiên cứu

Các nghiên cứu trong và ngoài nước đã tập trung làm rõ nhiều khía cạnh của nội dung giáo dục của địa phương. Nhiều công trình đề xuất các mô hình và phương pháp tổ chức giáo dục gắn với bối cảnh cộng đồng, khai thác môi trường sống của học sinh và thúc đẩy sự kết nối giữa kiến thức học thuật với thực tiễn địa phương (Evans & Savage, 2015). Một số nghiên cứu nhấn mạnh vai trò của văn hóa bản địa và tri thức địa phương trong thiết kế nội dung giáo dục, hướng tới phát triển nhân cách, bảo tồn bản sắc văn hóa và giáo dục đa văn hóa (Julianto & Subroto, 2019). Việc lồng ghép các giá trị văn hóa địa phương vào giảng dạy cũng mang lại sự cải thiện chất lượng giáo dục (Romrome & Ena, 2022). Một số vấn đề của địa phương cũng được đưa vào cho thấy sự thiết yếu ở nội dung giáo dục của địa phương

để giải quyết các vấn đề của địa phương đang mắc phải hoặc các vấn đề toàn cầu hóa (Adhikari & Kunwar, 2023; Julianto & Subroto, 2019). Tại Việt Nam, nhiều công trình đã nghiên cứu thực trạng và giải pháp quản lý hoạt động giáo dục nội dung giáo dục của địa phương (Nguyen & Ho, 2024; Pham, 2020; Thach & Tran, 2025; Nguyen, 2025). Mô hình thực hiện nội dung giáo dục của địa phương ở Việt Nam giúp các trường triển khai thực hiện nội dung này hiệu quả (Ho & Nguyen, 2022). Nhìn chung, các nghiên cứu đã làm rõ mục tiêu, chương trình, nội dung, hình thức, phương pháp và đánh giá nội dung giáo dục của địa phương, đồng thời đề xuất nhiều hướng tiếp cận nhằm nâng cao hiệu quả giáo dục gắn với bối cảnh địa phương.

Qua nghiên cứu, bài viết cung cấp một cách nhìn tổng quan về nội dung giáo dục của địa phương, khái quát thành sơ đồ tổng quan nghiên cứu về nội dung giáo dục của địa phương để hệ thống hóa các vấn đề đã nghiên cứu trước đây (Hình 3).

Hình 3. Sơ đồ tổng quan nghiên cứu về nội dung giáo dục của địa phương

3.7.2. Hạn chế trong việc thực hiện nội dung giáo dục của địa phương

Một số nghiên cứu cho thấy còn những hạn chế trong việc thực hiện nội dung giáo dục của địa phương như: (1) Hạn chế về đội ngũ giáo viên chuyên môn (Anui & Arphattananon, 2021). (2) Thiếu tài liệu giảng dạy (Pham, 2020). (3) Thiếu nguồn lực và hỗ trợ (Evans & Savage, 2015; Adhikari & Kunwar, 2023). (4) Bất cập trong công tác quản lý nội dung giáo dục của địa phương (Nguyen & Ho, 2024). (5) Hạn chế trong tổ chức, mô hình triển khai và ứng dụng công nghệ hiện đại trong nội dung giáo dục của địa phương (Bozkurt et al., 2021).

3.7.3. Thành tựu trong việc thực hiện nội dung giáo dục của địa phương

Những thành tựu trong việc thực hiện nội dung giáo dục của địa phương như: (1) Tăng cường kết nối giữa học sinh và môi trường, cộng đồng địa phương (Evans & Savage, 2015). (2) Bảo tồn và phát triển văn hóa địa phương, văn hóa dân tộc (Romrome & Ena, 2022). (3) Phát triển kỹ năng, nhận thức, năng lực cho học sinh. (DePetrìs & Eames, 2017). (4) Thúc đẩy sự công bằng và hòa nhập, sự tham gia của cộng đồng trong giáo dục. (Uemura, 1999). (5) Nhiều mô hình giáo dục địa phương thực hiện thành công (Bozkurt et al., 2021). (6) Nhiều ứng dụng AI thành công trong giáo dục (Kusmarni et al., 2025). (7) Mô hình triển

khai nội dung giáo dục địa phương được xây dựng (Ho & Nguyen, 2022). Một số nghiên cứu thực trạng thực hiện nội dung giáo dục của địa phương và cũng đề xuất giải pháp để thực hiện nội dung này có hiệu quả (Nguyen, 2025; Nguyen & Ho, 2024).

3.8. Một số đề xuất cho các nghiên cứu về nội dung giáo dục của địa phương

Mặc dù nội dung giáo dục của địa phương đã được thực hiện ở nhiều nơi trên thế giới với nhiều mô hình và hình thức khác nhau và ngay cả ở Việt Nam cũng đã được triển khai thực hiện. Tuy nhiên, tổng quan nghiên cứu cho thấy cũng còn những hạn chế trong việc thực hiện nội dung giáo dục của địa phương như: Hạn chế về đội ngũ giáo viên chuyên môn, thiếu tài liệu giảng dạy, thiếu nguồn lực và hỗ trợ, bất cập trong công tác quản lý nội dung giáo dục của địa phương, hạn chế trong tổ chức, mô hình triển khai và ứng dụng công nghệ hiện đại trong nội dung giáo dục của địa phương. Các hạn chế, khoảng trống này đặt ra cho các nhà nghiên cứu nhằm góp phần đưa nội dung giáo dục của địa phương ngày càng hoàn thiện.

4. Kết luận

Bài viết nghiên cứu tổng quan về nội dung giáo dục của địa phương trên cả phương diện lí luận và thực tiễn nhằm cung cấp một cách nhìn khách quan về tình hình nghiên cứu và thực hiện nội dung giáo dục của địa phương. Trên cơ sở phân tích các nghiên cứu trước đây về mục tiêu của nội dung giáo dục của địa phương, chương trình và nội dung giáo dục của địa phương, hình thức tổ chức nội dung giáo dục của địa phương, phương pháp tổ chức nội dung giáo dục của địa phương, đánh giá nội dung giáo dục của địa phương, kinh nghiệm quốc tế; bài viết nhận diện những khoảng trống trong nghiên cứu, như: phát triển đội ngũ giáo viên giảng dạy nội dung giáo dục của địa phương; kiểm tra đánh giá nội dung giáo dục địa phương cho học sinh; phương pháp và hình thức tổ chức nội dung giáo dục của địa phương; quản lý nội dung giáo dục của địa phương theo một mô hình quản lý cụ thể. Những nội dung này nếu được nghiên cứu đầy đủ sẽ góp phần hoàn thiện nội dung giáo dục của địa phương nói riêng, và nâng cao chất lượng giáo dục nói chung.

❖ **Tuyên bố về quyền lợi:** Các tác giả xác nhận hoàn toàn không có xung đột về quyền lợi.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Adhikari, S. (2024). Local Curriculum in Nepal: Problems and Challenges in Development and Implementation. *Dibyajyoti Journal*, 6(1), 103–118. <https://doi.org/10.3126/dj.v6i1.72048>
- Adhikari, S., & Kunwar, R. (2023). An overview of the conceptualization, theoretical foundations and rationale for developing a local curriculum. *Integrated Journal for Research in Arts and Humanities*, 3(4), 128–136. <https://doi.org/10.55544/ijrah.3.4.17>
- Ahmad, R. (2018). Social education learning based on local future in global perspectives. *The 3rd International Seminar on Social Studies and History Education (ISSSHE) 2018*.

- Aktekin, S. (2010). The place and importance of local history in the secondary history education. *Journal of Theory and Practice in Education*, 6(1), 86-105.
- Anui., & Arphattananon, T. (2021). Ethnic Content Integration and Local Curriculum in Myanmar. *ASEAS – Austrian Journal of South-East Asian Studies*, 14(2), 155–172. <https://doi.org/10.14764/10.ASEAS-0060>
- Bozkurt, A., Karadeniz, A., Baneres, D., Guerrero-Roldán, A. E., & Rodríguez, M. E. (2021). Artificial intelligence and reflections from educational landscape: A review of AI studies in half a century. *Sustainability*, 13(2), 800. <https://doi.org/10.3390/su13020800>
- DePetrìs, T., & Eames, C. (2017). A Collaborative Community Education Model: Developing Effective School-Community Partnerships. *Australian Journal of Environmental Education*, 33(3), 171–188. <https://doi.org/10.1017/aee.2017.26>
- Evans, W., & Savage, J. (2015). *Developing a local curriculum: Using your locality to inspire teaching and learning*.
- Gyawali, B. S. (2023). Practicing Local Curriculum in Basic Level: As an Educational Innovation and Creativity. *Ganeshman Darpan*, 8(1), 79–95. <https://doi.org/10.3126/gd.v8i1.57334>
- Hernawan, A. H., Darmawan, D., & Ali, M. (2021). Environmental Education Based on Local Values: Its Integration in the Indonesian Elementary School Curriculum. *Journal of Hunan University (Natural Sciences)*.
- Ho, T. T. T., Nguyen, M. H., Phan, T. K. U., Tran, N. A. D., & Ho, T. P. Y. (2024). Đánh giá thực trạng và đề xuất biện pháp tiếp cận lịch sử địa phương qua di sản văn hóa cho học sinh trung học phổ thông tỉnh Bến Tre [Assessing the current situation and proposing approaches to local history through cultural heritage for high school students in Ben Tre province]. *Vietnam Journal of Education*, 24(4), 47–52.
- Ho, V. T., & Nguyen, V. D. (2022). Nghiên cứu xây dựng mô hình thực hiện nội dung giáo dục địa phương đáp ứng Chương trình Giáo dục phổ thông 2018 [Building a model of implementing the contents of local education responding to the requirements of the general education curriculum 2018]. *Vietnam Journal of Educational Sciences*, 18(4), 12-17.
- Huang, Y. & Pan, A. (2014). The Local Geography Education in Guangzhou High School. *Education Research Frontier*, 4(4), 110-116.
- Jatuporn, O. (2023). Local curriculum as cultural practices for Lanna-ness identity under place-based education reform policy in Chiang Mai, Thailand. *Journal of Mekong Societies*, 19(1), 45–67.
- Julianto, H. D., & Subroto, W. T. (2019). Multicultural education based on local education in elementary school. *International Journal of Educational Research Review*, 4(3), 420-426. <https://doi.org/10.24331/ijere.573943>
- Karadeniz, O. (2015). Teaching local history using social studies models for Turkish middle school students. *Educational Research and Reviews*, 10(8), 1284–1292. <https://doi.org/10.5897/ERR2015.2222>
- Kusmarni, Y., Santosa, A. B., Winarti, M., Kurniawati, Y., Yulianti, I., Gumelar, F. E., & Pangestu, D. A. (2025). Artificial intelligence in project-based learning as a resource for learning local history in Bandung. *Diakronika*, 24(2), 118–133. <https://doi.org/10.24036/diakronika/vol24-iss2/425>

- Ministry of Education and Training. (2018). Thông tư số 32/2018/TT-BGDĐT Ban hành Chương trình giáo dục phổ thông [*Circular No. 32/2018/TT-BGDĐT Promulgates the General Education Program*].
- Ministry of Education and Training. (2019). Công văn số 1106/BGDĐT-GDTrH về việc biên soạn và tổ chức thực hiện nội dung giáo dục địa phương trong chương trình giáo dục phổ thông [*Official Document No. 1106/BGDĐT-GDTrH on the compilation and implementation of local education content in the general education program*].
- Nguyen, D. T., Tran, T. H., & Vo, T. H. T. (2023). Tổ chức hoạt động giáo dục ở trường phổ thông [*Organizing educational activities in general education schools*]. Ho Chi Minh City University of Education Publishing House.
- Nguyen, N. H., & Ho, V. T. (2024). Thực trạng quản lý hoạt động giáo dục địa phương cho học sinh trong trường trung học phổ thông ở thành phố Cao Lãnh, tỉnh Đồng Tháp [The current management of local education activities for high school students in Cao Lanh city, Dong Thap province]. *Dong Thap University Journal of Science*, 13(01S), 74-82. <https://doi.org/10.52714/dthu.13.01S.2024.1302>
- Nguyen, T. T. H. (2025). Quản lý hoạt động thực hiện nội dung giáo dục địa phương theo hướng phát triển bền vững của tổ chức Liên hợp quốc tại Trường Quốc tế Anh – Việt Hà Nội [*Managing the implementation of local education content towards the united nations' sustainable development goals at The British-Vietnamese International School Hanoi*]. *Journal of Education Management*, 17(1), 43–50.
- Pham, T. H. (2020). Thực trạng và một số giải pháp thực hiện nội dung giáo dục địa phương tại các trường trung học phổ thông dân tộc nội trú trực thuộc Bộ Giáo dục và Đào tạo [*Current situation and some solutions for implementing local education content in ethnic minority boarding high schools under the Ministry of Education and Training*]. *Vietnam Journal of Education*, 491(1), 49–53.
- Romrome, A. Y., & Ena, O. T. (2022). Incorporating Local Culture in English Language Teaching for Papuan Junior High School Students. *Journal of English Education and Teaching*, 6(2), 207–221. <https://doi.org/10.33369/jeet.6.2.207-221>
- Shah, R. K. (2019). Effective constructivist teaching learning in the classroom. *Shanlax International Journal of Education*, 7(4), 1–13. <https://doi.org/10.34293/education.v7i4.600>
- Sobel, D. (2004). *Place-based education: Connecting classrooms and communities*. The Orion Society.
- Smith, G. A. (2002). Place-based education: learning to be where we are. *Phi Delta Kappan*, 83(8), 584–594. <https://doi.org/10.1177/003172170208300806>
- Thach, Q. P., & Tran, L. (2025). Thực trạng hoạt động dạy học nội dung giáo dục địa phương ở các trường trung học phổ thông thuộc quận Ninh Kiều, Thành phố Cần Thơ [The current state of teaching and learning local education content in high schools in Ninh Kieu district, Can Tho city]. *Vietnam Journal of Education*, 25(8), 363–367.
- Tran, T. T. O., Pham, K. C., Pham, V. V., Bui, M. H., Nguyen, N. B., Bui, V. Q., Phan, H. V., & Tu, D. V. (2013). *Giáo trình Giáo dục học* [Textbook of Education]. University of Education Publisher.
- Uemura, M. (1999). *Community participation in education: What do we know?* The World Bank.
- Widiantari, K. A. D., & Widodo, I. B. (2019). Pengaruh model pembelajaran kooperatif tipe TGT terhadap hasil belajar IPA ditinjau dari gaya belajar siswa. *Jurnal Pendidikan Biologi Undiksha*, 9(2), 1–10.

OVERVIEW OF RESEARCH ON LOCAL EDUCATIONAL CONTENT

Tran Minh Thuy¹, Nguyen Dac Thanh^{2*}

¹Nguyen Van Cu High School, Ba Diem Commune, Ho Chi Minh City, Vietnam

²Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

**Corresponding author: Nguyen Dac Thanh – Email: thanhnd@hcmue.edu.vn*

Received: April 25, 2026; Revised: June 30, 2026; Accepted: July 19, 2026

ABSTRACT

This article adopts a qualitative approach, combining the analysis and synthesis of theoretical and practical perspectives on local educational content to provide an objective overview of its research and implementation. The findings indicate that, despite notable achievements, several limitations and research gaps remain, including teacher development for delivering local educational content; the assessment of student learning; instructional methods and organizational formats; and the management of local educational content according to a specific model. These findings provide a basis for further research on local educational content and may contribute to improving educational quality.

Keywords: education; local education; local educational content